

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Necessitate Et Modo Ministrandi
Sacramenta Tempore pestis**

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

13. Quit remedij si pastor fugiat & latitet?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

46 DE NECES. ET M O D: MINIST.
erit acceptum nō datum, quod pastor ma-
xime tali casu contemnere debet:

Nihilominus poterit pastor si tempus
ferat paucis verbis ostendere populo po-
tius & melius esse succurrere proximo in
illa extrema necessitate laboranti, quam
vacare operi quod differri, vel etiam for-
tasse, si necdum ad consecrationem ven-
tum est, sine peccato pro tempore omitti
potest.

Q V A E S T I O X I I I .
Quid remedij si pastor fugiat & latitet.

Quæstionis explicatio:

Ivre (a) communi debet tribus publicis
a. c. Extuo de clericis nō re- fidei edictis citari, & si intra sex menses non
reuertatur beneficio priuati: Iure nouissi-
mo cōcilii (b) Tridentini debet similiter ci-
tari & si contumax fuerit, debet contra eū
b. Seff. 6. c. 1. procedi per censuras, inde si insorduerit ad
c. Seff. 23. c. 1. de reform. sequestrationem, & substractionem fru-
ctuum, deinum ad priuationem deueniri.

Quæritur an cauū grassantis pestis in
quo versamur, hic processus seruandus sit,
vel aliud remedium compendiosius adhi-
bendum.

R. sponsio.

Distinguēdum videtur, vel enim Epí-
scopus potest vicarium inuenire, qui
pastoris loco ministret seruita vel non pót-
nisi

nisi illi ēt parrochiale beneficiū cōferatur:

Si primum, remedium erit ut Episcopus procedat ad illius priuationem ordine tū à iure communi tū à concilio præscripto, quia nulla necessitas vrget celerius remedium adhibere: Si secundum, vno edicto ad valvas ecclesiæ parrochialis posito, & breui die illi assignata, si contumax sit, & ad ecclesiā non redeat, estq; periculū, ne animæ sine sacramentis decadant nec aliud remedium adhiberi possit, quia nulli alii sacerdotes reperiri possunt, Episcopus omissis illis solemnitatibus à iure & concilio Tridentino præscriptis, poterit immediate ad sententiam priuationis procedere, & alii in locum illius surrogare. Et ratio videtur sufficiens, (a) quia necessitas sibi legem facit, a De cōsuet.
& credendum est ius cōe & concilium non c. peruenit.

Dices (b) Nauarras notauit ex ipso (c) b Nauarr.
concilio Trident. parochū ex causa posse Mā. c. 25. nre.
abesse à sua parochia ad certum tempus 121.
etiam sine licentia Episcopi, non poterit c Seff. 23. c. 1
ergo advnam citationem statim priuari. de reformat.

R. Sicut nec conciliū, ita nec Nauarrū
respexisse ad nostrū casū, cuius iudiciū est
q; concilium quamuis absentiā præfata in
concedat, hortatur tamē & monet pastores quoſ-
cumque, ne per illud temporis spacium, dominici,
aduentus

aduentus, quadragesima, nativitatis, resurrectionis Domini, pentecostes. Item & corporis Christi diebus, quibus resici maxime, & in Domino gaudere pastoris presentia oves debet, ipsi ab ecclesia vlo pacto absint: quod idem eadem & maiori ratione definiisset cōcilium pro tempore pestis, si de illo consultum fuisset.

Q V A E S T I O X I V .
Pastoribus & aliis Prälatis siue iuste siue iniuste absentibus vel peste infectis aut & mortuis vel seruire nolentibus, an alij teneantur sacramenta ministra-re.

Quæstionis explicatio.

Haec tenus egimus de iis, qui ex debito iustitiae tempore pestis tenentur sacramenta ministrare, variisque eorum excusationibus quas prætexere solent respondimus: Consequenter inuestigandum videtur: An præter parochos sint alii qui obligentur, si non debito iustitiae, saltem charitatis, in casibus scilicet, quibus pastor timore, contagionis corruptus, non audet sacramenta ministrare, vel latitat, vel fuisse, vel peste corruptus domi detinetur, vel etiam mortuus est, & similibus.

Responso.

Quicunq; sacerdotes etiamsi nulla animarum